

TRONDHEIM HAVFISKEKLUBB 1974-1984

Usløyet men bløgget beretning om
10 år gjennom brenning og vær.

av
Johan «Big Reel» Jenssen

Illustrert av Eldar.

TRONDHEIM HAVFISKEKLUBB

1974 - 1984

Usløyet men bløgget beretning om
10 år gjennom brenning og vær.

" DÉ-É HÅP I HÆINGAN SNØR - - ! "

Téagna Dæm som i fjærn forti kraup opp på strainna, skrapa av sæ skjell á finna, lot dessennian gå, organisert sæ i havfeske-klubba, spendt på sæ ryggsæla og maggabelte, á søkt tebakke te havet. Men da som predatora m/lbs. utstyr, startnommerlappa på brøste, á fastspikra feskti. Ailt ha blitt så my mer orntli ætterkvært, men dein der glupske trangen te á fesk ha itj sloppe take. Dein ruffse urgamle stim - eiller jág i flokk-følelsen får kvært einaste ár ávertake, á da é dé bare á lægg døkti me pelka neri færðaskrine. I ár bli dé ein stöggstor batalje utpå fjorn her, á i á mé at dé é klubben várres som ska fæst start-nommerlappan på brøste té dé ainneran som vil værramé på fesk-kalase, á dé sætt store krav te áss dé. Fárr at vi ska vær bæst rusta té á representer by'n á klubben, så ska vi itj glæm at vi é 10 ár - i ár. Á da é vi inji våkksenalderen - me høvisk fræmtræden, osv, men mé aildern så é dé lætt á glæm at kua vá kalv ein gang. Dæffárr kjæm dei'n huskelappen hér: Lær lækksa di, læs om klubben Din - -.

TRONDHEIM HAVFISKEKLUBB - stiftet 1974.

Forhistorie:

Kan noen forestille seg vikingetiden uten vikingskip?
Kan noen tenke seg Norge, Trondheimsfjorden, Trondheim by, uten havfiskere? Det er en umulig tanke. Ormen Lange ble bygget under Ladehammeren i året 998. Under en fiskefestival ute på Sunde, sommeren 1974, fikk noen fiskere det klart for seg, at nu var tiden inne for en havfiskeklubb i Trondheim. I første rekke var det økonomien som bestemte. Men var vi flere i lag, så kunne vi klare å hyre et langskip, komme utpå sjøen og havet, og virkelig få fisket. Havet, øygarden og Trondheimsfjorden lå jo der. I fiskelitteraturen hadde fjorden allerede fått sitt hete navn; der svømte jo Svartskaten-Raja nidrosiensis Collett-.

Utdrag fra protokollen:

Trondheim 17.11.1974.

Konstituerende møte.

Åsted: Bergsbakken 12

Tid: Sønn ca. akkurat kl. 2000

Vertskap: Handberg's

Tilstede: A.Krøtøy - Eldbjørg og Johan Jensen - Kjellrun og Ole Stavseng - Knut Rosten - Eyvind Johansen - Alf Handberg og Per Iversen (med skadet fot).

Nesten tilstede: Anne Noer

Absolutt ikke tilstede: Christian Larsen

Disse 12 var nå samlet. Etter 1 1/2 års venting og prøvelser. I en særdeles hyggelig atmosfære - ble de siste hindringer skjøvet tilside. Trondheim Havfiskeklubb ble besluttet opprettet.

I ly av kveldsmørket og Munkholmen - ble dette klubbens første styre valgt: Formann: Jan Handberg. Viseformann: Per Iversen. Sekretær: Johan Jensen. Kasserer: Arnulf Krøtøy. Styremedlem: Ole Stavseng.

Klubbens navn blir: Trondheim Havfiskeklubb.
Dette var altså det første ærerike kapittel i klubbens historie.
Godt over midnatt skilte vi lag.

ref. J.Jensen

Klipp fra Arbeideravisa 23.11.1974

"Trondheim har fått sin havfiske-klubb.

Satser friskt på fiske etter havets store ruggen.

Trondheims sjøfiskere er i ferd med å organisere seg. Opptakten skjedde nylig da en gruppe av de mest ivrige sjøfiskerne vedtok å stifte Trondheim Havfiskeklubb, en forening med det formål å øke interessen for fisket etter de riktig store ruggene, som frister sin tilværelse langt nede i salt sjøvann.

Det er formannen i den nystartede foreningen, Jan Handberg, og nestformannen Per Iversen, som forteller dette til Arbeider-Avisa."

I hele 1975 ble det arbeidet hardt, kjøl, stevn og spandt til en ny klubb, skulle jo formes til. Vedtekter og fiskeregler tok veldig mye tid, ja vi prøvde virkelig å få til et vanntett lov-verk. Klubbmerker så dagens lys, og Tr.H.K. ble kollektivt medlem av IGFA. Vi hadde fra første stund veldig god kontakt med O.H.K.

Første klubbturen ut på fjorden fant sted 9.mars - 75.

Nytt medlem: Knut Nilsen, innmeldt 11.9.75.

Første gang vi ble konfrontert med andre havfiskere var 19. og 20. sept. 1975.

Klipp fra Adresseavisen:

"Storviltjakt i havdypet.

Aldri har så mange fisket så mye og fått så lite! I underkant av 50 havfiskere skulle i week-enden gjøre forholdene utrygge for torsk, sei og andre av havets innvånere i farvannet rundt Hitra. 32 mann fra Oslo Havfiskeklubb, 6 fra klubben "Pirken" i Ålborg i Danmark og 7-8 fra den relativt ferske Tr.H.K. hadde satt hverandre stevne for å kare en riktig storfisker. Når sant skal sies ble det fisken som trakk det lengste strået denne gangen. Det var svart hav og omtrent ikke fisk å se. Festivalens største var en torsk på 7,7 kilo og det er bare barnematen for disse som ynder å drive "big game fishing", "deep-sea fishing" osv."

Klubben åpnes for nye medlemmer:

Vel et år var nøstet inn, forarbeidet unnagjort, kontakt med en del yrkesfiskere opprettet og introduksjonsmøte avholdt. Det ble holdt i Frimurerlogen 18.2.76. Der møtte 80 interesserte menn og kvinner opp. Det skapte behagelig røre, og flere tegnet seg pronto på innmeldingsskjemaene. Nå vil det vise seg om klubben er liv laga.

Møter og turer vekslet, og medlemstallet steg jevnt. I og med at det av og til ble tatt fisk på turene, så ble en vekt anskaffet. Den fikk følgende ord med på reisen: "Vekt - Du ønskes velkommen ombord - måtte du i tida framover - få innfridd dine ønsker om en tung arbeidsdag -."

Det som er spesielt hyggelig, er at det aldri har vært noe problem med alkohol - båt - fiske. Det har rett og slett ikke vært INN, og drikke UTE på sjøen.

Slik så klubbens første terminliste ut:

Trondheim Havfiskeklubb

Terminliste 1976

4 klubbmesterskapsturer:

Sunde: 7. mars

Sunde: 4. april

Leka: . juni

??? : 26. september

De 3 beste turene teller i sammendraget.

Klubben pulserte entusiastisk og medlemstallet steg, men det var et lite problem. En god del av de nye medlemmene var vant sjø og stangfiskere, men etter at medlems-skapet var i orden, så hadde de fullstendig mistet evnen til å ta fisk. Før hadde de fått, både stort og smått, og nå? Ingen fangst i det heletatt, eller få - svært små. Klubben tok i 1977 avfære: Anskaffet vekt - stangvekt - (finvei-ing i lavere vektklasser).

Årene går - - .

Det ligger mye visdom i det gamle ordtaket: "Den må krøkes tidlig - den som god krok skal bli".

Det var en voldsom entusiasme i klubben. Vennskap ble knyttet for livet, og fiskerlivet fikk en helt ny dimensjon. Vyene fikk muligheter - -. Det var møtene, klubbturene, konkurransefisket, familieturer, festivaler, private turer, målrettet fiske og fiske utenfor landets grenser.

Med ti års tilbakeblikk i øynene, ser en jo at klubbens "kors-tog mot småseivinsjing" kunne ha vært dempet noe ned, resultatet hadde kommet sigende alikevel. Det er godt å kunne konstantere at klubben har glidd naturlig inn i den norske maritime stangfiskende fauna.

I de første årene var vi veldig påvirket av EFSA og IGFA når det dreide seg om tackel. Det ble benyttet mye enkle kroker, og selv treblekroken på pilk - ble beskåret - til en krok. Det resulterte ofte i unaturlig gange på pilken. Etterhvert har det hele blitt mere "fornorsket". Penn Senator 6/0 ble tidlig en del av grunnutrustningen. Nå har vi en armada av både de største sneller, og en del mindre. Klubbkonkurransefisket har en meget bred plass.

Året 1977 ga plass for - HAVFISKE exclusive - Organ for Trondheim Havfiskeklubb. Det var en utsøkt trykksak, med mye brennaktuelt stoff. Ildsjel og redaktør var Eldar Olderøien. Dessverre utkom det bare 2 enkeltnummer og et dobbeltnummer. Trang økonomi var en av årsakene til den altfor tidlige bortgang, men vi lever i håpet - - .

Klubbens vimpel så dagens lys i 1978, den ble gitt av Eldbjørg Jensen.

Hitracup.

Fra starten av har klubben hatt et godt samarbeide med Oslo Havfiskeklubb. Det resulterte i den årvisse tevlingen "Hitracup". Det har blitt en kjær tradisjon. Resultater: 1977, OHK 1. napp i vandre-pokalen. 1978. Tr.H.K. 1. napp. 1979. OHK 2. napp. 1980. OHK 3. napp, og pokalen til odel og eie. 1981. Tr.H.K. 1. napp i ny pokal. 1982. Tr.H.K. 2. napp. 1983. OHK 1. napp.

For å friske på husken - -

Klubbformann:	1974-1978	Jan Handberg
	1979-1980	Ole Stavseng
	1981	Tore S. Jørgensen
	1982-1983	Per Arne Lerbak

Klubbmester:	1976	Walter Møbius
	1977	Kjell Atle Aalberg
	1978	Britt-Eva Størseth
	1979	Åsmund Leithe
	1980	Ole Stavseng
	1981	Sigbjørn Baumeyer
	1982	Per Arne Lerbak
	1983	Runolf Lunden

Noen spesielle "navn", med og uten bakgrunns-stoff:

1976 - Jan "EDB harengus" Handberg
1976 - Stein "Barracuda" Kristiansen
1976 - Ragnar "Sitting Bull" Størseth
1976 - Annar "Spagatus" Ryjord (Baugspatriot)
1976 - Johan "Big Reel" Jensen
1977 - Einar Indset "Max Tighting Clutch"

Utdrag fra turprotokoll:

"På midtgrunnen blåste det endel, og sjøen var såpass urolig - at nå klarte ikke de 14 stengene heller å holde seg i tømme. Angler med agn, og tunge søkk m/forhåpninger jaget ned i dypet - forfulgt av snører i forskjellige tykkelser. Det varte ikke lenge før de første stengene indikerte "noe". Etter hvert som inn-sveivningen fikk felles rytme, ble det klart at den første "infiltrering" hadde skjedd.

Under en av båtenes uberegnelige rundkast i bølgedansen - foretok Ragnar Størseth en testprøve på sin havfiskestang. Han lot seg slynge i været - og passet på å komme sittende ned på stanga - - . Den holdt 50 lbs. testen - - - men brakk sammen i snellefestet - da hele kroppstyngden ble anvendt.... Han tok dermed sitt første napp i "Sitting Bull's" vandrepokal.

Det ble klamret - satt sjøbein - egnet - og løst floker. Da båten rullet som verst - - beit det på. Det nappet og drog, og to mann med stenger - drog igjen. Det var hektisk en stund - inntil snørene røyk. Etter å ha studert bruddstedene meget nøye, så kunne ekspertisen uttale: - Disse to snørene ble angrepet - av en på latin kalt "Innfiltroh Propellus"

Det har ennå ikke lykkedes for en norsk stangfisker å få opp en slik en. Det går imidlertid rykter om en amerikaner - som fikk opp en slik. Men rekordkravet ble av-vist av IGFA - med den begrunnelse at - - Den var krokert utvendig... Angelen skal som kjent befinne seg i munn eller svelg."

Utdrag slutt.

Geografisk utbredning.

Det nordligste punkt som er innvadert av medlemmer i Tr.H.K. er vel Harstad, NM - 78. I 1976 fisket vi p Leka. "P.s. Stang - og sports-fiskeforbudet i distrikter - hvor fiskerioppsyn er etablert -, vil etter klubbens siste tur - sannsynligvis bli opphevet for Tr.H.K.'s vedkommende. Atter en gang viste klubben en meget behersket beskjedenhet. Barske skippere ble helt stumme over vår behendige måte å unngå å få fisk på. Noe sånt hadde de aldri opplevd før. Men så er vi da også ønsket velkommen tilbake til Leka." - - -.

Strandhugg ble også begått mot Terråk i Bindalen, og i det dyp-fryste tidsrommet 27. - 30. mai 1977, mot Flatanger.

"Men den barske teltligger-gjengen, kunne ihvertfall reise hjem med godt utluftede wigwams. De som fisket iherdig fra land, og fra båt, nærmest tre heile dagar tilendes, kunne si: - Dårlig vær, og en manglende hytte. Ingen kveitetur til havs, eller samling på gressvolden, og dermed felles storkos. Ingen solbrunet bikini på varmt svaberg. Med vi så en virkelig fin gnist - av å ta det som det kommer. Å hygge seg etter beste evne, under spesielle gufne forhold, og vi lærte en god del - - allesammen. Og alle sammen var vi, mellom 11 mnd. og 82 år.

Dette var kulingbygereferatet fra snøpinseturen i havgapet -1977"

18. oktober 1975 - Vasser - "Det er nå et fullbragt faktum - at Tr.H.K. har vært på sin første representasjonshavfiskekonkurransetur - sør i landet." - - "Trønderne viste her en nesten kollektiv beskjedenhet.

16. oktober 1976 - Vasser - Da skulle det nesten til å gå galt med oss: "Hverken ved veiing, eller premieutdeling, deltok trønderne. Tradisjonen tro - så var de meget beskjedne. Den eneste av de 9 trauste havfiskerne, som holdt på å pådra seg "straffepoeng", var Ragnar Størseth. Men HELDIGVIS var de to fiskene under minstemål - -.

Noen år senere var vi såvidt over grensen, Varberg, i svensk vatten, men det gikk også bra.

Mellom disse to - nord og sør - har vi deltatt på en mengde plasser. Solfrid Westerhus ble nr.3 i dameklassen - NM - 1983, Tofterøy utenfor Bergen. Ellers har vi ikke pådratt oss vesentlig NM vrede.

Trønderfestivalen / tidligere Frøyafestivalen gikk i 1983 på Trondheimsfjorden. Det er NM arenaen for 1984. Individuelt ble Svein Skjevik nr. 1. Nr. 2 Erik Johansen, begge fra Asker.

Lag: 1. Trondheim

2. Asker

3. Trondheim

Største fisk første dag: Kjell Westin brosme, 6,840 kg.

Største fisk annen dag: Kåre Teige brosme, 7,800 kg.

Fiskeregler for Norges Havfiskeforbund.

Pkt. 1. Avsnitt C) Unntatt fra diskvalifikasjonsbestemmelsene er deltakere som innen lovlig fisketid har kroket så stor fisk at det ikke er mulig å få den opp før fisketidens slutt. Alle andre deltakere på samme båt må imidlertid stanse fisket ved lovlig fisketids slutt.

For å komme med klubbens lokale geografiske godbiter - så følger terminlisten for 1984:

Klubbkonkurranseturer

28.1	Sunde
18.2	Isfiske (ofte inne i Verrabotn)
16-18.3	Mausundvær/Sula
26.5	Osen
11.8	Osen/Flatanger
8.9	Sula/Mausundvær
13.10	Sunde
11.11	Trondheimsfjorden

Klubbture

7-8.4	Lysøysund/Vallersund
28-29.4	Hitra-Cup
9-10.6	NM og 10 årsjubileum
30.6	Familietur Sandstad/Ekne
8.12	Trondheimsfjorden

Selv om vi er født med redskapsskrin på beina, sydvest til hode, og fiskestang i handa, og vi med vålne fingrer klamrer oss fast til den reinskurte kyststripa vår, så hender det faktisk at vi får lyst på mildere klima, og andre fiskeplasser.

Jeg undrer meg på - vad jeg får av fisk - langt bak-om de høye bølger? Noen av medlemmene som har prøvd å fiske i fjerne farvann..

1978	Gambia	Harald Haugerud
1979	Færøene	Jan Handberg
1979	Færøene	Knut Rosten
1979	Færøene	Tore S. Jørgensen
1980	Turkana sjøen	Tore S. Jørgensen
1981	Canariøyene	Johan Jensen
1981	Miami Florida	Eldbjørg Jensen
1981	Miami Florida	Solfrid Westarhus
1981	Miami Florida	Jan Erik Skogstad - gikk til topps i denne internasjonale fiskefestivalen - med en hammerhai på 81,087 kg.
1983	San Fransisco Bay	Odd Hjelmeland

Klubbture.

Det erklart at over et tidsrom på 10 år, så blir det en del turer. For å gi et bilde av aktivitetene, og for å få det inn i en ramme, så velger vi å komme med et tur-referat:

Fisketuren til Mausundvær 26-28. august -77.

Tung brekkasjehelg for drosjeeierne i Trondheim. Fredag kveld meldte de første symptomer seg. Knekte bakfjærer - bulete bagasje-lokk m/sprekkdannelser og løsrevne hengsler. Manglende eksosanlegg og dårlig bakkeklarering. P.g.a. deformerte felger. Søndag kveld kuliminerte det hele. De drosjer, som fremdeles hadde mot til å frekventere kanalsonen, for å yte service ovenfor en del av Fosen Trafikklag's passasjerer - gjennomførte oppdragene. Men 80% av dem var å finne utenfor byens bilverksteder, allerede før de åpnet, mandag morgen. Årsaken var Tr.H.K.'s lille utflukt til Mausund m/ditto opp-pakking og utstyr.

Det var en internasjonal og seleber flokk, 32 i tallet, godt nedlessede havfiske-entusiaster, som lot seg befrakte av "weteranen" "Hertug B. Ussen."

Etter en behagelig overfart - som tok vél 3t, jumpa vi lett og elegant iland på Mausundvær. Men bagasjen var tydeligvis tung nok for enkelte. EDB Harengus gjorde et som vanlig "mislykket" forsøk på å lette vekta på opp-pakkingen. Tross nattemørket ble det øyeblikkelig observert, - hans forsøk på å dumpe stangbutten mellom kaia og "Hertug B.Ussen". Hans eneste unnskyldning var: "Men Wangens stangfutral er jo åpent i den ene enden, jo." Wel - han klarte altså å redusere vekta på sin opp-pakning, men vi andre måtte slite drabelig før vi var framme ved Sanitetshuset. Etter såkalt "10 min. vei" - var det flere liter med svette som ble lenset ut av støvlene.

Inne i kåken var det hurumhei en kort stund, inntil soveposer - madrasser - utstyr og fiskere var plassert. Grunnen til at det ordnet seg så hurtig, var ganske enkel. For ikke å bli valset ned - eller rullet ut som underlag - blåst opp som en luftmadrass - havne mellom splitrings og pilker inne i et fra før fullstappet redskaps-skrin - komme imellom kokeplate og en kaffekjel på nedtur - eller rett og slett for å berge liv, så var det en del som ordnet seg natteléger - ute i det fri.

Langt utover kvelden ble det en god del prating, og de nye ferske havfiskerne så ut til å trives riktig bra. Både Kai Pettersen fra Østersund, Knut Solaas og Eirik Indset fra Oslo, og Einar Indset og Odd Hjelmeland fra Tr.heim, gled lett og naturlig inn i miljøet.

Lørdag morgen opprørt med typisk Mausundvær. Det vil si: Nord-østlig bris - fra s.-v. Trekking av båter foregikk på trappa til Samvirkelaget. Vi ble fordelt på 3 båter. Stor båt "Mary Synøve" m/skipper Arnfred Jensen. Den mellomste "Stig Roar" m/skipper Gunnar Hansen. Den minste "Lisbet" m/skipper Oddvar Iversen. Så la vi utpå. "Lisbet" tok kursen mot fallgarden, og rent tilfeldigvis fant seg en åpning igjennom brottene. Utenfor slo - så absolutt ikke - noen inntatte sjøsyketabeletter seg til ro. De kjempet lenge med dønninger og duvende dekk. Kampen bølget frem og tilbake, opp og ned, og til slutt måtte noen bite i sjøgresset. Kjell Atle Aalberg sikret seg på denne ferden en makrell, i størrelsesorden - klubbrekord.

På "Stig Roar" gikk Eva Møbius den dagen over i de "garvedes" rekker. Det viste seg at hun mestret både sjøbein på dekk, og fisk og stang, og som en selvfølge slo Walther langt ned i støvlene med sin storfisk. Ombord ble det servert, rykende fersk og rykende kokt sei fra lasteluka. Og det er vel første gang i klubbens historie sånt skjer under under selve utøvelsen av fisket.

På "Mary Synøve" ble barrierer sprengt. Det var baugs-patrioten "Annar Spagatus" som først begynte å hale inn storfisk. Det slo over på Ragnar Stavseng, som i all beskjedenhet slo ettertrykkelig fast hvem som var dagens fisker. Han noterte seg etter hvert, klubbrekord på knurr Eutrigla gurnardus - hyse Melanogrammus aeglefinus - lange Molva molva og så sannelig en kveite Hippoglossus hippoglossus. Og da ble det jubel. - Nå var det gjort. Kveite. Da blir det fest. Med et slag var han 1. ridder av Hippoglossus-ordenen. Så heretter bør han tiltales Sir, - - Sir Ragnar Hippoglossus.

Midtskips hadde en tohåndsstang hele dagen oppført seg bra. Men så - med ett - begynner den å krumme seg, å lå den fullendte sirkel. Og snella gir ikke fra seg en eneste millimeter snøre. "Mary Synøve" på 55 fot begynner å krenge over - - da først begynner Einar Indset å tenke clutch. Men for sent - snøret ryker, og Einar og "Mary Synøve" retter seg opp igjen. Det spør om han ikke i disse øyeblikk ble en helfrelst havfisker. For en nesten perfekt stangsirkel m/låst clutch, har han som nytt medlem, også fått nytt navn: "Max. Tighting Clutch".

På alle båtene var det til-løp til stor fisk, men enten røk snøret - holdet glapp - eller sei kom opp - flådd og raspet. Samtlige skippere var på topp. Med klepping - snørefloke-forløsning, gode råd, historier og ren guidevirksomhet. Havet - været - fisket - - alt i hop var prima. Og mot kveld stevna vi inn mot havn.

På fiskemottaket ble fisken veid og notert. Den ble lagt inn i nedkjølt rom. Redskaps-skrin og stenger ble også satt igjen der. Takket være forståelse og velvilje fra "mottaksmannen".

Vel oppe i huset igjen, merket vi at sjøen satt duvende igjen i beina. Det gikk lang tid før gulvet roa seg.

Det ble en munter kveld, og vi fikk besøk av "mottaksmannen" som også hygget seg langt ut i de små timer. Det var også utlodding, og der vant Odd Hjelmeland seg et brett med hilsen fra Mausundvær. Det ble spurt om hvorfor ikke noen skåte ennå var tatt i klubben, og svaret ble slik: "Vi er urokkelig overbevist om at - når vi vet hva som skå-té - - - så blir det en skåte." En lang dag på sjøen og hyggelig samvær etterpå krever også litt søvn. Så det ble en naturlig avgang etterhvert. De siste kom seg så vidt i seng - før de første prøvde kasteslukfiske fra land. De fikk både morgensol-fisk, og så snerten av "rullende" niser.

Utpå søndag formiddag var alle samlet igjen. -Det var: Ute-liggeggjengen, Pensjonatgruppa, Syvsoverklanen, Høneblundklikken, De snorkende fantomer, Rosignalets venner, Kolekvintens trubadurer og Morgenfiskerne m/nisevyer.

Mens vi til siste slutt braset og kokte fisk, og hygget oss, så ble all tung bagasje fraktet ned til kaia, av øyas absolutt ny-startede fraktekompani. De ivrige og hjelpsomme guttene var virkelig effektive.

I det fineste søndagsvær spaserte så vi, lett og ledig, ifra et ryddig og intakt Sanitetshus, ned til bagasjeberget og kaia. Der monterte Knut Solaas sammen haspelstanga, og på første kastet satt en lyr. Det var flere som benyttet stanga - og aldri har vel klubben hatt så mange smilende tilskuere. Øyas særdeles greie befolkning, båtservicen og fiskemulighetene borger for flere turer dit.

Da "Hertug B. Ussen" førte oss og 13 fiskeslag bort fra øya og hjemover - så tok vi ikke et tungt farvel med Mausundvær - men et muntert "hasta lá vista".

Klubbkonkurranseturer.

Det er vel desidert den form for fiske som gir best og jevnest oppslutning. I oversikten over klubbmestrene er det ikke tatt med kg. eller poeng. Grunnen er at det har vært forskjellige utregningsmåter fra år til år. Grunnen til det igjen, er en søking etter den utregningsmåte som er mest rettferdig - -. Det som er sikkert er at fiskeslagene har blitt flere, og vekta pr. fisk har steget. Her har det skjedd en kolossal utvikling fra vi startet. Konkurransen iveren er på topp, og for ytterligere å øke spenningen har vi en del pokaler og trofeer å kjempe om.

klubbrekordliste følger:

REKORDLISTE PR. 01.06.1984

FISKESLAG	VEKT	FISKER	STED/DATO	REDSKAP
Amberjack	36.014	S. Westerhus	Florida	26.04.81
Blåkjeft	0.745	Ø. Braa		06.03.77
Blåstål	0.300	K. Nilsen		25.09.77
Berggylt	0.520	K. Nilsen		01.07.80
Breiflabb	7.100	Olaf Hjelmeland	Selje	04.08.82 Makrellagn
Brosme	13.500	E. Jensen	Trh.fjorden	23.04.78 Agn
Dolphin	1.586	S. Westerhus	Florida	26.04.81
Glassvar	0.500	E. Indset	Sunde	26.04.78 Slep m/agn
Gråsteinbit	5.780	K. Rosten	Sunde	11.03.78 Svenskpilk
Hammerhai	54.926	J. E. Skogstad	Florida	28.04.81
Havmus	2.350	G. Karlsen	Sunndalsfjord	18.10.83 Sildagn N.R.
Havniøye	0.085	P. A. Lerbak	Verrafjorden	18.02.84
Hvitting	2.620	B. E. Størseth	Verrasundet	23.03.78 Sildagn
Hyse	4.500	T. S. Jørgensen	Sunde	28.01.84
Hågjel	1.290	P. A. Lerbak	Sistranda	01.08.80 Makrellagn N.R.
Håkjerring	432.000	E. Nilsen	Beistadfj.	19.05.84 Sildagn N.R.
Knurr	0.975	R. Lunden	Sistranda	02.08.80 Makrellagn N.R.
Kolmule	0.638	R. Størseth		25.07.78
Kveite	7.315	S. Baumeyer	Osen	08.08.81 G.mark
Lange	25.950	K. Hagen	Beistadfj.	20.05.84 Agn N.R.
Lomre	0.630	J. E. Handberg		25.07.78
Lusuer	0.810	H. Magnussen		04.11.79
Lyr	7.750	B. Eck	Leka	06.10.79 G.mark
Lysing	1.600	Odd Hjelmeland	Florø	19.07.81 Agn
Makrell	1.150	J. E. Skogstad		13.09.80
Pigghå	6.090	D. Altin	Lygnin	18.03.84
Rødspette	2.380	J. E. Handberg		27.10.78
Sandflyndre	0.775	O. M. Husby	Ekne	03.10.82
Sei	18.100	J. E. Skogstad	Mausundvær	18.08.79 Stingsild
Sild	0.515	R. Lunden	Lofoten	22.07.81 Rustfri krok
Sjø-ørret	0.250	K. E. Strøm	Terråk	13.05.78
Skjeggorsk	0.205	E. Olderøyen		06.05.78
Skolest	1.640	P. A. Norboe	Osen	18.04.82 G.mark N.R.
Spiss-skate	7.600	J. E. Handberg	Hemnefj.	02.09.78
Striped bass	1.600	Odd Hjelmeland	San Francisco Bay	04.10.83 Dorging m/agn
Svarthå	0.440	L. Vinje	Verrasundet	14.01.79 Sildagn
Sypike	0.182	J. E. Lyse	Sunde	29.04.84
Tangsprell	0.011	Olaf Hjelmeland	Florø	18.07.81 G.mark
Torsk	21.400	Olaf Hjelmeland	Sunde	31.01.82 Svenskpilk
Uer	2.050	G. Karlsen	Tusna	21.08.83
Vassild	1.000	T. S. Jørgensen	Mausundvær	12.07.80
Øyepål	0.290	L. Vinje	Verrasundet	18.02.79 Sildagn N.R.

Klubbens hederspris for spesielle utmerkelser.

Den 7.7.1981 ble klubbens 1. hederspris gitt til Jan Erik Skogstad, for hans fremragende innsats i Miami Florida i 1981.

Tr.H.K. ga i 1982 ut to av klubbens hederspriser - keramikkfat - til Fosen Trafikklag. Dette som en takk for god behandling og service.

Det Aquanske Raad.

Det er i klubben "noe", noe tidløst, uten skrevne lover, men det er der -. Det dukker av og til opp over vannflaten, for å se, registrere, og er det ikke noe grandiost spesielt som har skjedd - så trekker det ned i dypet igen. Havflaten er stille, uten en krusning, eller våk-ringer - - .

Men så blir det plutselig reaksjon. Det resulterer enten i en helt spesiell fest for anledningen, eller det skjer i forbindelse med klubbens tradisjonelle årsfest.

"For De som kom inn i ridder-slag's-hallen, utfoldet det seg nå, et høytidelig - malerisk - historisk rituale - -. Gulnede pergamentrullers nedtegnelser ble fulgt nøye, og Det Aquanske Raad's innstilling tatt til følge."

Handlingsmønsteret og rituale vil ikke bli referert - - !

Gjennom tidene er følgende slått til Ridder:

"I fornold -, en tidløs fortid, steg Trofeenes Tavle fram. I den er det ristet inn to fupark - med 24 tegn":

Sir Ragnar Hippoglossus - år 1977

Sir Knut Sharky Nilsen-cephalus - år 1978

Sir Trond Sharky Marko-cephalus - år 1984

Gjennom tidene er følgende slått til Lady:

"Men Volven sa -, engang - -, og hun minnes tåketiden - - før tiden - -, da Yme bodde i Ginnungagap - -. Når svale bølger, fra hav seg slå, mot berg og vasket Steinen, råk og slett - -, skal steinen hete - -

Bragders Bauta. I den er ristet inn med runer, men da med vikingers 16 tegn":

Lady Toril Nilsen - Dame av PerlemorOrdenen - 1978

Lady Eldbjørg Sharky - Dame av PerlemorOrdenen - 1980

Bakgrunn: Ragnar Stavseng tok klubbens første kveite. 1977
Knut Nilsen tok verdens første håkjerring på stang. 1978
Toril Nilsen ble EM mester i dameklassen. 1979
Eldbjørs Jensen ny v.rek. håkjerring. 1979
Trond Markovic ny v.rek. håkjerring. 1983

Håkjerringfisket.

I å med at vi nå var med i en klubb, så var det ikke noe problem lenger dette med å leie en skikkelig båt for å komme utpå for å fiske. Hos noen beynte drømmen om "den store" å få næring. Den største i våre farvann var håkjerringa. Men ingen hadde tatt den på stang hit-til.. Dette var i 1975, og vi visste at i de 3 siste årene var både svenske og norske ekspedisjoner blitt skuffet i sin jakt på *Somniosus microcephalus*. Dette var fisken for oss, vi skulle bli de første som tok håkjerring, ikke ubetinget beskjedent tenkt, men vi var allerede heltennt. De verste fantastene var: Walter Møbius, Knut Nilsen og Johan Jensen. Så begynte jakten etter fakta om den store fisken. Vi pløyde gjennom hele berg med litteratur, og fant en bite der, og en smule der. Snakket med yrkesfiskere og godtfolk, og kunne etterhvert fastslå; vi var ikke blitt dummere etter at jakten på fakta var startet. Skikkelig utstyr ble anskaffet, og de første bomturene unnagjort, og vi kunne konstantere et stadig bredere GLIS blandt folk rundt oss.

Etterhvert utviklet det seg et fantastisk godt forhold mellom oss og Håkon og Sverre Vikaskag på "Ekko". Som yrkesfiskere fikk de også merke det brede glis - men de også hadde tennt på håkjerringfisket med stang. De sto last og brast sammen med oss. For å gjøre en lang historie kort:

Verdens første håkjerring tatt på stang: 26.2.1978 - - et langt, spennende, givende, målrettet fiske - hadde gitt resultater.

Rekordutvikling:

Knut Nilsen	26.2.1978	håkjerring	150,6 kg.	Trondheimsfj. Tr, HK
Eldbjørg Jensen	17.5.1979	"	169,9 "	" "
Johan Jensen	15.5.1980	"	193,2 "	" "
Så ble seiersrekken brutt:				
Egil Nilsen	4.10.1980	"	320,0 "	Langesundfj. Bamble HK
Så kom håkjerringa tilbake til Trondheimsfjorden:				
Trond Markovic	14.5.1983	"	361,0 "	Beistadfj. Tr. HK

Ringvirkninger:

Da Knut Nilsen sprengete barrieren i 1978, løsnet det. Siden da er et utall håkjerringer blitt fisket, overalt i landet. Interessen er stor, også blandt svenske fiskere. Men braket kommer først når vekta når opp i 1400 kg. og det slutter ikke med det - -. 1983 ble et merkeår, for da ble det omsatt utrolig mye håkjerringkjøtt nede i Ravnkloa. Så nå er den på vei inn som mat også. Men ikke bare som mat. Svenske forskere har i flere år drevet intens forskning for å finne botemidler mot kreft. Pigghå hadde stoffer i seg som var lovende, men håkjerringblod var ennå mere lovende. Kjell Hagen og "Sargusgjengen" sørget i år for at forskere fra Universitetet i Uppsala fikk det fornødne håkjerringblod til fortsatt forskning. Kanskje blir håkjerring fremtidens "gullfisk" i helsesammenheng. Gjengen driver også med utstrakt merking av fisken. Den er ennå et ukjent objekt i vår marine fauna. En ser nå 10 år etter -

MÅLRETTET FISKE LØNNER SEG.